

Kulkevat varjot kujiaan
vaan eivät vie mukanaan
Kulkevat varjot kujiaan
vaan eivät vie mukanaan
Joukkoa johtaa suru ja kaiho
viimeisten vierellä rakkauden paino
Kulkevat vaiti kujiaan
vieden muut mukanaan

Kaipuun taivaalla loistaa kuu
Hallamaillakin aurinko nousee
Tuomion tähdet kimaltaa

Asuvat aaveet talojaan
vaan turhaan saat koputtaa
Asuvat aaveet talojaan
vaan turhaan saat koputtaa
Ullakon täyttää unelmat menneet
kellarin katveessa soi kielet katkenneet
Asuvat yksin talojaan
vaan turhaan saat koputtaa
eivät käy avaamaan

Kaipuun taivaalla loistaa kuu
Hallamaillakin aurinko nousee
Tuomion tähdet kimaltaa
Tuomion tähdet, ne toisille kimaltaa

Laps' sunnuntain,
sä ällös huoli vaikka vaellat
yksin kun ilomielin maata sulaa samoat
On hallamailla elo vain
niin pirun raskas juttu toisinaan
Raskas toisinaan!